

مولفه های پایداری محقق شده در معماری سنتی ایران توسط عناصر ساختمانی بومی

(بررسی نقش بادگیرهای مناطق گرم ایران در مبحث معماری پایدار)

ساناز مهدیزاده دلیر^{۱*}، محسن مختاری کشاورز^۲

۱- دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد مهندسی معماری، sanaz.m1986@yahoo.com

۲- دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد مهندسی معماری، yansima.a.g@gmail.com

چکیده:

معماری سنتی ایران به خصوص مسکن بومی ایرانی از دیرباز بسیاری از مسائلی که امروزه تحت عنوان معماری پایدار مطرح است را دارا می باشد. این امر به جهت هماهنگی با اقلیم و تمهیدات هوشمندانه معماری است. عناصر ساخته شده به هدف ایجاد آسایش حرارتی در مسکن سنتی از چند جهت اهداف معماری پایدار را محقق کرده. از جمله این عناصر میتوان به مواردی چون؛ بادگیر، گودالباغچه، حوض خانه، سقف های گنبدی، بهار خواب و بسیاری دیگر از فضاها و عناصر ساخت بومی اشاره کرد. این تحقیق در این راستا در پی تحلیل عنصر بادگیر در خانه های سنتی است. سوال تحقیق چگونگی برآورده شدن اهداف معماری پایدار توسط عنصر ساختمانی بادگیر میباشد. روش تحقیق توصیفی - تحلیلی است که با بررسی و تحلیل کارکرد بادگیر و تطابق کارایی آن با مولفه ها و اهداف معماری پایدار صورت میگیرد. نتیجه این بررسی نشانگر آن است که بادگیر به عنوان یک عنصر سرمایه گذاری منفعل جانشینی هوشمندانه و بجا برای وسایل سرمایه گذاری امروزی است که مصرف کننده انرژی هستند در صورتی که بادگیر با بهره مندی از نیروی طبیعی و تجدید پذیر باد از مولفه های مهم معماری پایدار برخوردار میباشد. از جهت مولفه های دیگر پایداری نیز، شاخص های محیط پایدار را فراهم میکند.

کلمات کلیدی: معماری پایدار، بادگیر، مسکن سنتی ایران، مولفه های پایداری، عناصر ساخت بومی

پیشینه:

تاریخچه مطرح شدن مبحث پایداری در ابعاد مختلف در سطح بین المللی عمر چندانی نداشته. توسعه پایدار، در کمیسیون استراتژی حفاظت جهان WCS که توسط اتحادیه بین المللی برای حفاظت طبیعت در سال ۱۹۸۰ میلادی تشکیل شده بود، مدون گردید. به علاوه، WCS، با این موضوع توسط کمیته جهانی توسعه و محیط عنوانین "آینده مشترک ما"، در سال ۱۹۸۷ میلادی و "حفظ زمین" در سال ۱۹۹۱ میلادی، نیز مطرح کرده